

FÖRLORADE FÅRET DU ÄR VIKTIG FÖR GUD

■ Tidsram: 20-25 minuter

Luk 15:1-10

Liknelsen om det förlorade fåret

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: "Den mannen umgås med syndare och äter med dem." Då gav han dem denna liknelse: "Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Liknelsen om det förlorade myntet

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig."

(även Lukas 15:1-32 om den förlorade sonen kan läsas).

■ Övriga läsningar: 2 Mos 32:7-11, 13-14, 1 Tim 1:12-17

■ Bakgrund

I berättelsen ovan lyfter Jesus fram händelser ur människors vardagssituationer och hjälper dem att känna igen Guds handlande i dem. Han hjälper sina lyssnare att se en förbindelse mellan vardagliga händelser och vår tro. Han fick ta emot

kritik för att umgås med dem som saknade anseende, de som i mångas ögon inte var goda medborgare. Men Jesus kunde se på dessa människor med Guds kärleksfulla ögon. I Guds ögon framträder en kvalité och helighet hos dessa som ofta går förlorad med våra måttstockar. Liknelserna bygger en bro till Gud, vi kan med hjälp av dem bättre sätta oss in i hur Gud är, vad som är viktigt för honom, med vilka ögon han ser på var och en av oss. Samtidigt finns här en udd mot de människor som tror att de är rättfärdiga. Både berättelsen om det borttappade fåret och det borttappade silvermyntet vill visa hur oändligt älskade vi är av Gud. Går vi förlorade, tappar vi bort Gud från vår horisont, kommer han att ständigt vänta på oss, tills vi finner tillbaka till honom igen. Han tar emot oss med förlåtelse och omsorg (som även berättelsen om den förlorade sonen visar), han sluter oss i sin famn.

■ Ta med

En duk (ev i den liturgiska färgen grönt), ett ljus (ert ”Kristusljus”) ett krucifix, en staty/ikon/bild på kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan. ta med ett får (ett gosedjur) och ett mynt, t ex ett tiokronors mynt.

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt, hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla barnen i en cirkel på golvet.

– Välkomna alla barn, roligt att se er här!

– Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?

När det är grönt kallas det för ”tiden under året”, grönt är hoppets färg. (Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPNs kyrkoårsaffisch. [Här kan du beställa den.](#))

– Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

– Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

*När Gud sade ordet som skapade dig,
tror jag han tänkte så här.
Du är någonting, du kan någonting,
jag älskar dig just som du är.*

TEXT: A-S THORSELL-AHLM

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Jag är världens ljus. Han sa också: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är ..., jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:

Du är hemliga vännen min

*Du är hemliga vännen min, du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går, stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(*Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex*)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ DAGENS TEMA: FÖRLORADE FÅRET

Introduktion

Inled med en liten lek. Förbered leken genom att du i förväg gömt ett litet får (bäst med gosedjur, annars får du klippa ut det i papper) och en slant, t ex ett tiokronorsmynt.

Berätta för barnen:

- Nu är det så att det finns ett litet får (ev lamm) som jag tycker väldigt mycket om, som är mjukt och lent och som jag ofta brukar hålla om. tyvärr, tyvärr så har mitt får försvunnit här någonstans, jag har tappat bort det. kan ni hjälpa mig att hitta det igen?

Låt alla barn leta, ge ev ledtrådar (varmt – kallt) ifall det skulle behövas... när barnen hittat fåret så berömmar du dem för att de letat så duktigt. Lägg fåret väl synligt i er mitt, bredvid Jesus-figuren/bilden. Fråga:

- Har ni också tappat bort någonting någon gång, något som ni tyckt om?
- Hur hände det? (lyssna)
- Blev ni också glada när ni hittade det igen?
- Idag ska vi höra Jesus berätta två historier om människor som också tappat något, och som blivit väldigt glada över att hitta det igen.

Sjung [Halleluja](#).

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Melodi: Klappa händerna när du är riktigt glad...

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna), och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan) och så säger vi:
- ”Ära vare dig, Herre”.

Berätta evangelietexten med hjälp av pappersrullsfigurer, öva gärna innan så du kan berätta fritt! Här är det fint om du kan bygga upp ett landskap med hjälp av gröna dukar, kottar, stenar och något som lammet kan gömma sig bakom för att kunna bli hittad.

Avsluta läsningen ur evangeliet med

- Så lyder Herrens evangelium.

Vi svarar: Lovad vare du Kristus.

Samtala med barnen samlade runt Jesus i er mitt:

Visa fram ett får.

- Vad gjorde herden som hade tappat bort ett får?
(han lämnade de 99 och letade efter det som var förlorat.)
- Varför gjorde han det? (Det borttappade fåret var viktigt för honom!)
- Vad hände när han hittat fåret igen? (Han blev mycket glad och berättade det för alla sina vänner.)

Innan du berättar om det förlorade myntet så berättar du att du förlorat ett mynt, ett mynt som faktiskt varit viktigt för dig. Fråga om barnen vill hjälpa dig att leta? När de hittat myntet ger du mycket beröm och placerar myntet intill er bild/figur på Jesus. Berätta evangeliet om det förlorade myntet, om kvinnan som blev så glad när hon återfann det.

Samtala med barnen:

- Vad gjorde kvinnan när hon tappade bort myntet? (hon letade i hela huset, mynt på den tiden kunde också vara som smycken för kvinnor, de kunde till exempel sy in mynten i ett pannband och se vackra ut).
- Vad hände när hon hittat det igen? (hon blev glad, samlar sina vänner och delar sin stora glädje med dem).
- Varför tror ni Jesus berättade detta? (han ville jämföra med Gud, om vi tappar bort oss, så letar Gud efter oss och han blir mycket glad när han finner oss igen, för han älskar oss.)

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

- [*Se Guds glädje bubblar över*](#)
- [*Vem är det som kommer på vägen?*](#)
- [*Matteus, Markus, Lukas och Johannes*](#)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Låt dem färglägga den svartvita bilden som hör till dagens läsning.

■ AVSLUTNING

Samla barnen, stå på knä och be:

Herre, vi tackar dig för att du letade efter det förlorade fåret och vi tackar dig för att du söker efter oss.

Vill någon av barnen tacka Jesus eller be honom om något?

Sjung *Fader vår* tillsammans. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

FÖRLORADE FÅRET DU ÄR VIKTIG FÖR GUD

